

A karácsony és az advent jelentősége a Biblia és a szeretet fényében

A bibliai idézetek a Magyar Bibliatanács fordításából valók (<http://biblia.jezusert.com>).

„A karácsony a **szeretet** ünnepe” – szokták mondani. Igaz, de elsősorban nem az emberi szeretetét, hanem Isten „minden ismeretet meghaladó”¹ szeretetét, amely leginkább az Ő egyetlen Fia, Jézus Krisztus testet öltésében, életében és értünk/helyettünk elszenvedett kereszthalálában, majd feltámadásában és mennybemenetelében nyilvánult meg a maga teljességében. Más szóval arról a krisztusi, feltétel nélküli szeretetről van szó (görögül „agapé”), amely szükség esetén férfiasan kemény és határozott, de alaptermészete szerint inkább irgalmas, figyelmes, tapintatos, találékony és áldozatos; „mindent elfedez/hisz/remél/eltűr”; s a Lélek összes többi gyümölcseivel teljes (öröm, békeség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás).²

A latin *advent* (eljövetel) szó **Jézus Krisztus első és második eljövetelére** utal. Kb. 2000 évvel ezelőtti első eljövetelét a Biblia évszázadokkal korábban részletesen megjövendölte. Josh McDowell „Bizonyítékok a keresztyén hit mellett” c. könyvében 61 erre vonatkozó próféciát sorol fel a beteljesedésekkel együtt (ld. még www.hivo.hu/02jezus.htm). Amilyen pontosan beteljesedtek a bibliai jövendölések Jézus első eljövetelét illetően, ugyanolyan pontosan be fognak teljesedni a még előttünk álló második eljövetelét illetően is, amely bármikor bekövetkezhet – mert Ő úgy jön majd el, „mint éjjel a tolvaj”³. Miközben erre várakozunk, szentül és istenfőlően kell élnünk, követve az Ő teljes tanítását és életének példáját, engedelmeskedve a Bibliában található isteni útmutatás egészének.

A **Biblia** Isten szava/kijelentése, melyet semmilyen emberi szó/tekintély nem bírálhat felül. Ahogy (Szent) Péter apostol fogalmazott: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek”.⁴ Vele teljes összhangban írta Pál apostol: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”⁵ Van helyük a különféle bibliaértelmezéseknek, de elsősorban Istentől kell kérnünk, hogy megnyissa szemünket, és megértesse velünk kijelentéseit – akkor fogja megtenni, ha készek vagyunk engedelmeskedni azoknak. A helyes teológiánál fontosabb a helyes gyakorlat (ld. a farizeusok példáját) – az áldozatoknál/szertartásoknál fontosabb az Úr szava iránti engedelmisség.⁶

A Bibliában Isten egészen részletes útmutatást adott nekünk az életünkre és a *szeretet gyakorlására* nézve, a családi életünket, kapcsolatainkat is beleértve. Eszerint a **házasság** egy férfi és egy nő életre szóló, felbonthatatlan, minden emberi kapcsolatot megelőző egysége, a Szentháromságot tükröző „szent kettősség”: „A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”⁷ A keresztyén család feje a férj – aki azonban krisztusi vezetőként nem „megköveteli” (vagy pláne kikényszeríti) felesége (és gyermekei) engedelmisségét, hanem példát mutatva úgy szereti, „táplálja és gondozza” élete párját, „mint a saját testét” – javát a sajátja elé helyezve, olyan áldozatosan, „ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte”. A feleség pedig „mindenben” engedelmeskedik férjének, és „tiszteli” őt – jó esetben erre a krisztusi szeretetre reagálva, rosszabb esetben pedig „istenfélő és tiszta életével”, „a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével”, „szavak nélkül megnyerve” férjét, akinek szintén tisztelnie és megértenie kell őt. Ezt és a következő bekezdést illetően ld. „A csodálatos, boldog házasság, szex, szerelem, párkapcsolat titka a Biblia szerint”.⁸

A **SZEX** helye a Biblia szerint kizárólag a házasságban van – azon kívül a Szentírás a „paráznság” bűnének nevezi, amely kizár a mennyből.⁹ Csakis ebben a teljes elkötelezettséggel járó, biztonságot nyújtó kapcsolatban élvezhető igazán; minősége erősen függ e kapcsolat (Biblia/Isten szerinti) minőségétől. A házasságban egyik fél sem „ura a maga testének, hanem a [házastársa]”, ezért nem foszthatják meg egymást maguktól, „legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabadabb legyenek az imádkozásra”.¹⁰ Itt sem a követelőzés vagy az erőszakosság az isteni út, hanem a másik önmagunk elé helyezése, az áldozatos, lemondani és önmagát

odaadni/ajándékozni egyaránt kész szeretet/szerelem. Isten a parancsaival nem korlátozni akar minket, hanem mivel Ő alkotott bennünket, Ő tudja, mi a legjobb nekünk, és szerető Atyaként éppen azt akarja megadni.

A **gyermekek** „engedelmeskedjenek szüleiknek az Úrban”, és „tiszteljék” őket; a szülők pedig „az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel” neveljék gyermekeiket.¹¹ Fiatalkorban ez nyílt engedelmesség esetén akár a „bot” (pálca) használatát is jelenti, melyet csak imádságban a Lélek vezetését kérve, szeretettel, indulatmentesen szabad alkalmazni, és általában a gyermek könnyei és bocsánatkérése jelzik, hogy a fegyelmezés elérte célját – ekkor érdemes akár vele imádkozva, neki megbocsátva ismét kifejezni iránta a szeretetünket¹² (vö. www.hivo.hu/gyereknev.htm). Ez ama ritka területek egyike, ahol „Istennek kell inkább engedelmeskednünk”, mint az emberi törvényeknek, melyeket egyébként be kell tartanunk.¹³ Fontos, hogy a férj és feleség e téren is összhangban legyen; nevelési módszereiket nem feltétlenül kell az azokat ellenzők tudomására hozniuk – a nagyszülőkét is beleértve.

Jézus Krisztus a **második eljövetelének** ítéletet tartani jön – hogy tetteik alapján „elválassza a juhokat a kecskéktől”: az utóbbiak „elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre”.¹⁴ Másutt azt olvassuk erről az ítéletről: „Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették... De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál.”¹⁵ A Biblia más helyeiből következik, hogy azok lesznek beírva az élet könyvébe, akik bűneiket megbánva és azokból megtérve a hitüket Jézus Krisztusba mint személyes Megváltójukba vetették – ebből az üdvözítő *hitből* Krisztus erejével és segítségével következnek az ezt tükröző *cselekedetek* (és nem fordítva). Pl.: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta”¹⁶ (vö. www.hivo.hu/karacsony.doc). A „Ha pásztor lennél, vagy bölcs” kezdetű énekkel (Pintér Béla előadásában, ld. www.youtube.com/watch?v=ZXoa7D7mAj0) kívánok a kedves Olvasónak a (halál)félelmet is kiűző *teljes/tökéletes (krisztusi) szeretetet*,¹⁷

áldott ünnepeket és boldog új évet! Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2015. 08.

¹ Efezus 3,14–21.

² 1Korinthus 13,1–13; Galata 5,22–23.

³ 1Thesszalónika 5,1kk; vö. Máté 24,42–51.

⁴ Apostolok cselekedetei 5,29.

⁵ 2Timóteus 3,16–17; vö. 2Péter 1,19–21.

⁶ Máté 23,2–7.23–33; 1Sámuel 15,22–23; Jakab 1–2, kül. 2,19.

⁷ Efezus 5,21–33; vö. Máté 19,3–12.

⁸ 1Péter 3,1–7; ezt és a következő bekezdést illetően ld. www.hivo.hu/hazassag.htm.

⁹ 2Mózes 20,14; vö. 22,15; 5Móz 22,28–29; 1Kor 5; 6,9k; Zsidók 13,4; Róma 1,27; Jn 4,18.

¹⁰ 1Korinthus 7,1–6.

¹¹ Efezus 6,1–4.

¹² Példabeszédek 13,24; 19,18; 22,15; 23,13–14; 29,15–17.

¹³ Róma 13,1–10; 1Péter 2,12–17.

¹⁴ Máté 25,31–46; vö. Róma 2,5–16; 2Korinthus 5,10.

¹⁵ Jelenések 20,10–15; 21,8.

¹⁶ János 3,36; vö. 3,16; Efezus 2,8–9; 1János 1,5–9; 5,12–14.

¹⁷ 1János 4,9–21.